

UCHWAŁA NR XXII/261/2026
RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE WIELKOPOLSKIEJ

z dnia 5 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Środa Wielkopolska

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zmianami) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 poz. 1691 t.j.) Rada Miejska w Środzie Wielkopolskiej uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą wnioskodawców wniosku o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 15 grudnia 2025 roku na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Środa Wielkopolska, polegającą na wieloletnim nierozpatrywaniu i nieprzedstawieniu Radzie Miejskiej wniosku o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, postanawia się uznać ją za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej do poinformowania o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Adam Wójkiewicz

Uzasadnienie

DO UCHWAŁY NR XXII/261/2026 RADY MIEJSKIEJ W ŚRODZIE WIELKOPOLSKIEJ

z dnia 5 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Środa Wielkopolska

W dniu 15 grudnia 2025 r. wpłynęła skarga wnioskodawców wniosku o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 15 grudnia 2025 roku na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Środa Wielkopolska, polegającą na wieloletnim nierozpatrywaniu i nieprzedstawieniu Radzie Miejskiej wniosku o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, skarga trafiła pod obrady Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem jej rozpatrzenia oraz przedstawienia Radzie Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej opinii w przedmiotowym zakresie. W myśl § 100 Statutu Gminy Środa Wielkopolska, podjętego uchwałą nr LXX/1137/2018 Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej z dnia 18 października 2018 r. – Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Środzie Wielkopolskiej rozpatruje wstępnie przekazane jej przez Przewodniczącego Rady skargi, wnioski i petycje, a uchwałą Komisji, stanowiącą propozycję rozstrzygnięcia w zakresie rozpatrzenia skargi przewodniczący Komisji przekazuje bezzwłocznie Przewodniczącemu Rady – celem ostatecznego załatwienia przez Radę. W dniu 26 stycznia 2026 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji odbyła posiedzenie, na którym zapoznała się z przedmiotową skargą oraz wyjaśnieniami Burmistrza Miasta Środa Wielkopolska w przedmiotowej sprawie i postanowiła uznać ją za bezzasadną, z uwagi na fakt, iż organ podejmuje działania zgodnie z hierarchią ważności prac planistycznych oraz dba o ład przestrzenny całej gminy.

W świetle aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych oraz przepisów ustawy, bezczynność organu ma miejsce wtedy, gdy organ jest zobowiązany do podjęcia określonej czynności w terminie ustawowym, a tego nie czyni. W przypadku wniosków o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy wskazać, że:

* **Brak terminu ustawowego:** Przepisy ustawy nie nakładają na Burmistrza obowiązku przedłożenia każdego wpływającego wniosku Radzie Miejskiej w określonym czasie.

* **Charakter wniosku:** Wniosek o zmianę planu nie jest wnioskiem w trybie postępowania administracyjnego sensu stricto, lecz postulatem w sprawie zmiany prawa miejscowego. W przedmiotowej sprawie nie istnieje prawny obowiązek opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży "Jeziora Średzkiego".

* **Zgodność ze Studium a racjonalność gospodarki przestrzennej:** Fakt, że wniosek jest zgodny z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (zatwierdzonym uchwałą nr XXXVII/521/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r.), nie stanowi samoistnej przesłanki obligującej Burmistrza, jako organ natychmiastowego wszczęcia procedury zmiany planu. Burmistrz, jako organ odpowiedzialny za politykę przestrzenną, musi brać pod uwagę interes ogólnogminny, a nie tylko indywidualne wnioski. Gdyby każdy wniosek (nawet zgodny ze Studium czy sprzeczny z interesem publicznym lub innymi zamierzeniami inwestycyjnymi gminy) skutkował koniecznością angażowania Rady Miejskiej, proces planistyczny stałby się niespójny i generowałby nieuzasadnione koszty po stronie budżetu gminy (koszty opracowań planistycznych i środowiskowych).

* **Brak podstaw do inicjatywy obywatelskiej:** W październiku 2021 r., obowiązywał art. 41a ustawy o samorządzie gminnym, który przewidywał obywatelską inicjatywę uchwałodawczą dla grupy co najmniej 300 osób w gminie powyżej 20 000 mieszkańców. Jednak kwestie inicjatywy uchwałodawczej w zakresie planowania przestrzennego były objęte przepisami odrębnymi, tj. ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która w art. 14 ust. 3 określała, że uchwałę o przystąpieniu do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rada gminy podejmuje z własnej inicjatywy lub na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta.

We wrześniu 2023 r. ww. przepisy uległy zmianie poprzez:

- dodanie art. 3a w ustawie o samorządzie gminnym w brzmieniu "Projekt uchwały o przystąpieniu do sporządzenia aktu planowania przestrzennego zgłoszony w ramach obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej staje się przedmiotem obrad rady gminy nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia złożenia projektu, zachowując wymóg inicjatywy uchwałodawczej dla grupy co najmniej 300 osób w gminie powyżej 20 000 mieszkańców,

- zmianę art. 14 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na zapis: "Uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy podejmuje z własnej *inicjatywy*, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta lub w wyniku zgłoszenia w ramach obywatelskiej *inicjatywy* uchwałodawczej, o której mowa w art. 41a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym."

Z powyższego wynika zatem, że grupa 4 czy też 10 osób takiej inicjatywy uchwałodawczej nie posiadała zarówno w momencie składania wniosku, jak i w aktualnym stanie prawnym. Jest to o tyle istotne, że stanowisko skarżących jakoby każdy wniosek planistyczny przedkładany Burmistrzowi miał być obligatoryjnie przekazywany pod obrady Rady Miejskiej sprowadza się w istocie do swoistego rodzaju inicjatywy uchwałodawczej, za pośrednictwem organu wykonawczego Gminy.

Mając na uwadze powyższe, uznaje się przedmiotową skargę za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe biurokratyczne załatwianie spraw. Art. 239 § 1 k.p.a.: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano i w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.